

8. Na temelju svojih znanstvenih radova i cjelokupnog djelovanja Vladimir Ibler izabran je godine 1977. za člana suradnika Hrvatske (tada Jugoslaven-ske) akademije znanosti i umjetnosti; za člana suradnika ponovo je izabran 1983. Za izvanrednoga člana biran je 1986., a od 1991. redovan je član HAZU. Član je Akademijina Razreda za društvene znanosti.

9. Na svečanosti u Hrvatskome saboru, 7. listopada 2008., akademiku Ibleru je uručeno najviše priznanje Republike Hrvatske koje se dodjeljuje znanstve-nicima: državna nagrada za životno djelo u području društvenih znanosti.

ŽIVOTOPIS AKADEMIKA VLADIMIRA IBLERA

Vladimir Ibler rođen je 25. lipnja 1913. u Zagrebu, u obitelji u kojoj je zara-na imao prilike upoznati se s vrijednosti pisane riječi. Naime, njegov djed Janko bio je poznati hrvatski književnik i publicist.

Studij prava upisao je u Beogradu (jer je obitelj neko vrijeme živjela u Zemunu, a zatim i u Beogradu) da bi ga nastavio na Pravnom fakultetu Sve-učilišta u Zagrebu, gdje je i diplomirao 1937. te, godinu dana kasnije, stekao i doktorat.

Uslijedile su dvije i pol godine odvjetničkoga i sudskog pripravništva (na Kotarskom i Okružnom sudu u Zagrebu te na Kotarskom sudu u Rabu). Zatim, u razdoblju od 1939. do 1947., radi kao tajnik Industrijske komore u Zagrebu.

U prosincu 1947. izabran je u zvanje asistenta za predmete *Međunarodno javno pravo* i *Diplomatska povijest* na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Godine 1951. unaprijeđen je u starijega asistenta te je postavljen za hono-rarnog nastavnika predmeta *Diplomatska povijest*, a godine 1954., na temelju habilitacijskog postupka, izabran je za naslovnog docenta za predmet *Među-narodno javno pravo*.

Na istoj katedri biran je za docenta 1957., zatim za izvanrednog profesora 1961. i, na kraju, 1965. za redovitog profesora.

Umirovljen je 1983. godine.

U skladu s tadašnjim nastavnim planovima i praksi da se svake školske godine, uz one obvezatne, predaje i poneki posebni predmet, profesor Ibler je, uz fakultativni predmet *Diplomatska povijest*, školskih godina od 1955./1956. do 1958./59., predavao (također fakultativne) i predmete: *More i pomorska plo-vidba u međunarodnom javnom pravu*, *Izvori međunarodnog javnog prava*, *Kodi-fikacija diplomatskog prava* i *Ženevska kodifikacija prava mora*.

Kasnije, do odlaska u mirovinu, i tzv. predmet smjera: *Međunarodni odnosi*.

Otkako je 1957. postao docentom predavao je, u početku s procesorom Andrassyjem, a poslije s mlađim kolegama, i *Međunarodno (javno) pravo*.

U ovoj je prilici zanimljivo napomenuti da je, u dugoj povijesti zagrebačkog Sveučilišta, profesor Ibler, nakon profesora Jurja Andrassyja, tek drugi profesor *Međunarodnog prava*, kojemu je to glavni predmet.

Naime, njihovim izravnim prethodnicima – profesorima Josipu Pliveriću, Ladislavu Poliću i Jovanu Stefanoviću, da ne spominjemo još i starije, područje prvenstvenog interesa i nastave bilo je državno, odnosno ustavno pravo.

Počevši s nastavnom godinom 1962./63., kada je na Pravnom fakultetu u Zagrebu osnovan *Postdiplomski studij iz međunarodnog javnog i privatnog prava i međunarodnih odnosa*, profesor Ibler, ne samo što sudjeluje u nastavi jednog od osnovnih i nekoliko specijaliziranih kolegija, nego je taj studij vrlo ambiciozno i uspješno vodio od 1966. do 1970., pa od 1971. do 1973. te od 1976., uključivši i posljednju generaciju koja se upisala prije njegova umirovljenja.

S jednakim entuzijazmom godine 1952. pomaže profesoru Andrassyju u osnivanju Instituta za međunarodno pravo i međunarodne odnose Pravnog fakulteta u Zagrebu. A u nizu sljedećih godina, njemu i profesoru Natku Katičiću, u postavljanju Instituta na što čvršće temelje kako bi postao središtem znanstvenoga rada na području međunarodnog javnog i privatnog prava te srodnih disciplina. I to ne samo u Zagrebu, nego i znatno šire, u čemu je postignut zapažen uspjeh.

Profesor Vladimir Ibler bio je i voditeljem nekih institucija. Tako je obnašao i dužnost dekana na zagrebačkom Pravnom fakultetu u školskoj godini 1969./70., kada je zagrebačko Sveučilište 1969. s ponosom slavilo 300. obljetnicu svog osnutka. A od ostalih funkcija na tom Fakultetu, napose je vrijedno spomenuti dužnost predsjednika Bibliotečnog odbora od 1968. pa sve do umirovljenja 1983.

To zorno svjedoči o profesorovu afinitetu za knjigu i drugi pisani materijal, ali i o važnosti koju je uvijek pridavao ulozi knjižnice u nastavnom procesu i odvijanju znanstvenog i stručnog rada u jednoj visokoškolskoj ustanovi.

Na temelju svojih znanstvenih radova, kao i cjelokupnog djelovanja, profesor Vladimir Ibler je godine 1977. izabran za člana suradnika Hrvatske (tada Jugoslavenske) akademije znanosti i umjetnosti. Za suradnika ponovno je biran 1983., a 1986. postaje izvanrednim te od 1991. i redovnim članom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Kao akademik djeluje u Razredu za društvene znanosti.